

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII

AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

HOTĂRÂREA nr. 397 din 26.07.2023

Dosar nr.: 278/2023

Petiția nr.: 3311/04.05.2023

Petent:

Reclamați: Penitenciarul-Spital București-Jilava

Obiect: Petentul reclamă o posibilă faptă de discriminare ca urmare a refuzului părții reclamate de a-și respecta propriile angajamente, de a-i comunica dosarul medical, de a efectua controlul de specialitate solicitat.

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

Numele și domiciliul procedural ales al petentului

1.

Numele, sediul și domiciliul procedural ales al părții reclamate

2. **Penitenciarul-Spital București-Jilava, cu sediul în com. Jilava, str. Sabarului nr. 1, jud. Ilfov**

II. Procedura de citare

3. Prin adresa nr. **3311/24.05.2023**, a fost invocată, din oficiu, excepția de vădită necompetență a C.N.C.D., competența analizării și soluționării aspectelor ce țin de executarea pedepselor privative de libertate fiind în sarcina judecătorului de supraveghere a privării de libertate.

Așa cum a reținut Colegiul în jurisprudența sa în cauze similare, astfel de fapte nu se circumscriu actelor de natură contravențională, incidente O.G. nr. 137/2000, republicată.

III. Susținerile părților

Susținerile petentului

4. Prin memoriul nr. **3311/04.05.2023**, petentul a reclamat o posibilă faptă de discriminare ca urmare a refuzului Administrației Penitenciarului-Spital București-Jilava de a-i comunica dosarul medical, de a efectua controlul de specialitate și de a-și respecta angajamentele.

5. **În fapt**, petentul susține că, în mod repetat, i-au fost ignorate problemele medicale, fiind consultat sumar și refuzându-i-se consultul de specialitate conform documentației medicale.

6. Prin adresa nr. **4974/04.07.2023**, petentul a revenit asupra obiectului memoriului inițial menționând că tratamentul discriminatoriu constă în imposibilitatea de a contrazice o

autoritate publică care nu își îndeplinește obligațiile din motive arbitrare.

Sușinerile părții reclamate

-

IV. Motivele de fapt și de drept

Cadrul legal aplicabil. Dreptul național și internațional aplicabil / jurisprudența

7. Prevederile legislative și jurisprudența relevante în prezenta cauză sunt următoarele:

1. Constituția României:

- **Art. 1 Statul român:** "(...) (3) România este stat de drept, democratic și social, în care demnitatea omului, drepturile și libertățile cetățenilor, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic reprezintă valori supreme, în spiritul tradițiilor democratice ale poporului român și idealurilor Revoluției din decembrie 1989, și sunt garantate.

(4) Statul se organizează potrivit principiului separației și echilibrului puterilor - legislativă, executivă și judecătorească – în cadrul democrației constituționale. (...)"

- **Art. 4 Unitatea poporului și egalitatea între cetățeni** "(...) (2) România este patria comună și indivizibilă a tuturor cetățenilor săi, fără deosebire de rasă, de naționalitate, de origine etnică, de limbă, de religie, de sex, de opinie, de apartenență politică, de avere sau de origine socială."

- **Art. 15 Universalitatea:** "(1) Cetățenii beneficiază de drepturile și de libertățile consacrate prin Constituție și prin alte legi și au obligațiile prevăzute de acestea.

(2) Legea dispune numai pentru viitor, cu excepția legii penale sau contravenționale mai favorabile."

- **Art. 16 Egalitatea în drepturi:** "(1) Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.

(2) Nimeni nu este mai presus de lege. (...)"

- **Art. 52 Dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică** "(1) Persoana vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim, de o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, este îndreptățită să obțină recunoașterea dreptului pretins sau a interesului legitim, anularea actului și repararea pagubei.

(2) Condițiile și limitele exercitării acestui drept se stabilesc prin lege organică. (...)"

- **Art. 53 Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți** "(1) Exercițiul unor drepturi sau al unor libertăți poate fi restrâns numai prin lege și numai dacă se impune, după caz, pentru: apărarea securității naționale, a ordinii, a sănătății ori a moralei publice, a drepturilor și a libertăților cetățenilor; desfășurarea instrucției penale; prevenirea consecințelor unei calamități naturale, ale unui dezastru ori ale unui sinistru deosebit de grav.

(2) Restrângerea poate fi dispusă numai dacă este necesară într-o societate democratică. Măsura trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o, să fie aplicată în mod nediscriminatoriu și fără a aduce atingere existenței dreptului sau a libertății."

2. O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare

- **Art. 2 alin. 1:** *”Potrivit prezentei ordonanțe, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.”*

3. Convenția Europeană a Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale:

- **Art. 14 Interzicerea discriminării:** *”Exercitarea drepturilor și libertăților recunoscute de prezenta Convenție trebuie să fie asigurată fără nicio deosebire bazată, în special, pe sex, rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională sau socială, apartenență la o minoritate națională, avere, naștere sau orice altă situație.”*

- **Art. 17 Interzicerea abuzului de drept:** *„Nici o dispoziție din prezenta convenție nu poate fi interpretată ca implicând, pentru un stat, un grup, sau un individ, un drept oarecare de a desfășura o activitate sau de a îndeplini un act ce urmărește distrugerea drepturilor sau a libertăților recunoscute de prezenta convenție sau de a aduce limitări mai ample acestor drepturi și libertăți decât acelea prevăzute de aceasta convenție.”*

4. Legea nr. 254 din 19 iulie 2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal:

- **Art. 56 Exercitarea drepturilor persoanelor condamnate:** *”(1) Exercitarea drepturilor persoanelor condamnate nu poate fi îngădită decât în limitele și în condițiile prevăzute de Constituție și lege.*

(2) Împotriva măsurilor privitoare la exercitarea drepturilor prevăzute de prezenta lege, luate de către administrația penitenciarului, persoanele condamnate pot face plângere la judecătorul de supraveghere a privării de libertate, în termen de 10 zile de la data când au luat cunoștință de măsura luată. (...)

(8) Competența de soluționare a plângerii aparține judecătorului de supraveghere a privării de libertate de la penitenciarul care a dispus măsurile cu privire la exercitarea drepturilor.

(9) Împotriva încheierii judecătorului de supraveghere a privării de libertate, persoana condamnată și administrația penitenciarului pot formula contestație la judecătoria în a cărei circumscripție se află penitenciarul, în termen de 5 zile de la comunicarea încheierii.

(10) Contestațiile se depun la judecătorul de supraveghere a privării de libertate care a pronunțat încheierea.

(11) Contestațiile se înaintează judecătoriei, împreună cu dosarul cauzei, în termen de două zile de la primirea acestora.

(12) Dispozițiile art. 39 alin. (14)-(19) se aplică în mod corespunzător.”

- **Art. 57 Asigurarea respectării drepturilor persoanelor condamnate:** *”(1) Respectarea drepturilor prevăzute de lege pentru persoanele condamnate este asigurată de judecătorul de supraveghere a privării de libertate. (...).”*

Principiile de analiză

8. Curtea Constituțională a statuat în mod constat că „*principiul egalității implică un tratament egal pentru toți cetățenii aflați în situații egale*”. Totodată, Curtea Constituțională a reținut că „*principiul egalității consacrat de art. 16 alin. (1) din Constituție nu presupune uniformitate, așa încât, dacă:*

- *la situații egale trebuie să corespundă un tratament egal*
- *la situații diferite, tratamentul juridic nu poate fi decât diferit. Egalitatea părților nu exclude, ci chiar implică un tratament juridic diferențiat*”.

9. Prin urmare, se poate vorbi de o posibilă **discriminare directă** în condițiile în care o persoană este tratată în mod nefavorabil, prin comparație cu modul în care au fost sau ar fi tratate alte persoane aflate într-o situație similară, iar motivul acestui tratament îl constituie o caracteristică concretă a acestora, care se încadrează în categoria „*criteriului protejat*”.

Aplicarea principiilor la speță

10. **În fapt**, Colegiul director reține faptul că petentul este deținut la Penitenciarul-Spital Mioveni și reclamă Penitenciarul-Spital București-Jilava ca urmare a posibilului refuz de a-și respecta propriile angajamente, de a-i comunica dosarul medical, de a efectua controlul de specialitate solicitat.

11. **În drept**, având în vedere situația de fapt, în temeiul prevederilor **art. 28 din Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor, publicată în M.O. nr. 348 din 6 mai 2008**, Colegiul director a invocat din oficiu **excepția de vădită necompetență a C.N.C.D.**, în ceea ce privește exercitarea drepturilor persoanelor condamnate în timpul executării pedepselor și a măsurilor privative de libertate.

12. Coroborat actului normativ care reglementează prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, precum și atribuțiile și domeniul de activitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, Colegiul director trebuie să analizeze în ce măsură obiectul petiției este de natură să cadă sub incidența prevederilor O.G. nr. 137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Astfel, Colegiul director analizează în ce măsură obiectul unei petiții întrunește, în prima instanță, elementele art. 2 al O.G. nr. 137/2000, republicată, cuprins în Capitolul I *Principii și definiții* al Ordonanței și subsecvent, elementele faptelor prevăzute și sancționate contravențional în Capitolul II *Dispoziții Speciale*, Secțiunea I-VI din Ordonanță.

13. Domeniul exercitării drepturilor persoanelor condamnate, precum și procedura de urmat în cazul constatării încălcării acestora sunt aspecte stipulate prin **Legea nr. 254/2013**.

14. Colegiul director reține că instituția Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, ca autoritate de stat, autonomă, **nu** se poate pronunța cu privire la aspectele care țin de executarea pedepselor privative de libertate, în acest sens, competența analizării acestor plângeri fiind în sarcina judecătorului de supraveghere a privării de libertate.

15. Astfel, în speța de față se pune în discuție o posibilă încălcare a drepturilor petentului, în executarea pedepsei privative de libertate.

16. În consecință, având în vedere obiectul plângerii, precum și dispozițiile legale incidente, Colegiul director decide **admiterea excepției de vădită necompetență a**

C.N.C.D. invocată din oficiu, competența asupra aspectelor ce privesc persoanele condamnate la pedepse privative de libertate aparținând judecătorului de supraveghere a privării de libertate, conform **Legii nr. 254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal.**

Față de cele de mai sus, în temeiul **art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Admiterea excepției de necompetență materială a C.N.C.D. în raport cu obiectul petiției, astfel cum este formulat (judecătorul de supraveghere a privării de libertate, în conformitate cu prevederile **Legii nr. 254/2013**);
2. Prezenta hotărâre se va comunica petentului și Administrației Naționale a Penitenciarelor.

V. Modalitatea de plată a amenzii: —

VI. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată în termenul legal de 15 zile potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ** la instanța de contencios administrativ.

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC – Membru

BABUȘ RADU – Membru

BĂNICĂ CERASELA CLAUDIA – Membru

DIACONU ADRIAN NICOLAE – Membru

GRAMA HORIA – Membru

JURA CRISTIAN – Membru

MOȚA MARIA – Membru

Red.: **H.G. și A.D.**

Data redactării: 28.07.2023

Notă: Hotărârile emise de Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare** și **Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.